

tet os. Men fordi disse to Generaler ere flygtede, vil jeg dog ikke haabe, at det hele Mandskab af Landborepræsentanter vil vise den samme Forsagthed som Generalerne, men blive staaende ved deres Afstemning fra i Fjor, saa at der dog maa komme nogen Protest mod Kirkebyggeriet. Efter at Flertallet nu har vist en saadan Flothed at bevilge 100,000 Kr. til ny Købstadkirker, kan man godt forstaa, at de bagefter gribes af en Følelse af, at nu maa vi til at spare, og saa opdage de et Punkt, hvor de kunne spare, nemlig et Beløb paa 300 Kr., der er forlangt til Udarbejdelsen af Planer til Udvidelse af Forberedelsesskolen for blinde Børn paa „Strandlyst“ ved Kalundborg. Herpaa er Flertallet altsaa slaaet ned, nu er det virkelig sparsommeligt, efter at de 100,000 Kr. er roget. Jeg har set mig nødsaget til at tage det stik modsatte Standpunkt. Jeg synes, at der, efter at man havde sparet de 100,000 Kr., godt kunde være Raad til de 300 Kr. Disse 300 Kr. ere jo kun en lille Bevilling, men det drejer sig i Virkeligheden om en stor Sag. Det drejer sig her kun om Udarbejdelsen af Planer, men det er ret naturligt, at man, hvis man gaar med dertil, da ogsaa vil være med til Fuldførelsen af disse Planer og til den foreslaaede Udvidelse. Det forekommer mig, at Ministeriet har motiveret denne Sag paa en særdeles god og oplysende Maade. Det siges nemlig, at denne Ejendom „Strandlyst“ ved Kalundborg, som tilhører Staten, og hvor der har været en Forberedelsesskole for blinde Børn, siden dens Oprettelse har haft en meget betydelig Tilgang, og at der er Grund til at faa den udvidet, da det har vist sig, at denne Skole i sanitær Henseende er af en heldig Indflydelse paa de blinde Børn. Man har saa sendt syge Elever fra Blindeinstituttet derop, og har villet benytte den som et Sanatorium for de syge og svagelige Børn. Det forekommer mig derfor, at det er inhumant at gaa imod denne Bevilling, og jeg vil heller ikke haabe, at det er Flertallets endelige Standpunkt. Den ærede Ordfører udtalte i Lørdags om denne Sag, at det maaske er rigtigt at gaa med til den, men at han staaer noget tvivlende over for den i Øjeblikket. Jeg vil da ønske, at han maa blive overbevist, saa at han fuldt og fast kommer til at indse Rigtigheden af denne Bevilling. Jeg vil under alle Omstændigheder tillade mig at foreslaa, at man stemmer for Bevillingen af disse 300 Kr.

Jeg kommer dernæst til at tale om et

Par Bevillinger paa § 26. Det drejer sig om Udgivelsen af to Bøger, hvortil Ministeriet har søgt Statsunderstøttelse. Den ene Bevilling er et Beløb paa 10,000 Kr. som Tilskud til Afholdelsen af Udgifterne ved Udgivelsen af en Bog om Danmarks Kultur ved Aarhundredskiftet; den anden Bevilling er et Beløb paa 13,100 Kr. til Udgivelsen af en Bog om forskellige Forhold vedrørende Centralasiens Højland, særlig Pamir. Flertallet foreslaar at gaa med til Bevillingen til Bogen om Pamir og nægte Bevillingen til Bogen om Danmarks Kultur. Jeg har taget det modsatte Standpunkt i disse Sager og skal nu motivere hvorfor. Den første af de to Bøger, den om Danmarks Kultur ved Aarhundredskiftet, er planlagt som et stort nationalt Værk, hvori der skulde gives en Skildring af de væsentligste Sider af vort Folks Kultur nu ved Aarhundredskiftet. Der er ikke mindre end 120 forskellige Forfattere, alle sammen — kunne vi vel godt sige — ansete Mænd, som have været medvirkende til Udarbejdelsen af denne Bog. Den var oprindelig planlagt til at skulle blive 50 Ark stor, men nu viser det sig, efter at Manuskripterne ere færdige, at Bogen vil blive paa 80 Ark. Dette vil medføre, at Udgiften ved dens Udgivelse vil vokse, og hvis ikke det nordiske Forlag kan faa Understøttelse fra Statens Side, vil det blive nødvendigt at beskære de indkomne Manuskripter, og det vilde sikkert være meget uheldigt for Bogen. Derfor ønsker Forlaget at faa et Tilskud paa 10,000 Kr. Men saa tilbyder Forlaget til Gengæld, at det vil stille 150 Eksemplarer til Raadighed for Danske i Udlandet, og endvidere, at Folkeskolens Lærere, vore Sogne- og Folkebiblioteker skulle kunne faa denne Bog for $\frac{1}{3}$ Bogladepris eller for 10 Kr., saa at Forlaget altsaa paa den anden Side er villigt til at yde virkelige Ofre, hvis Staten vil bevilge dette Tilskud. Jeg tror, at denne Bog vil blive en Pryd for vor Litteratur, og jeg tror, at det vil blive en særdeles nyttig Bog for mange Mennesker, der ville kunne ty hen til den for at skaffe sig Oplysninger om mange Forhold vedrørende Livet her i Danmark. Jeg vilde meget beklage, om denne Beskæring, Forlaget har stillet i Udsigt, skulde blive til Virkelighed, og jeg synes, at det er Statens Pligt at træde hjælpende til i dette Tilfælde, saaledes at Bogen kunde udgaa i den Størrelse, som Forfatterne have tænkt sig. — Den anden Bog, det her drejer sig om, er altsaa den om Pamir. Det er jo en gammel Bevilling, en gam-